

[Korsgaard.]

er der i Kommunismens Lære? Saa vidt jeg begriber det, er Kommunismens Lære ogsaa Lighed, men Lighed paa et lavt Niveau. Ja, jeg hørte jo en kort Bemærkning af Socialdemokratiets nye Formand (Alsing Andersen), hvori han paapegede, at i Kommunismens Moderland, Rusland, var Lønforholdene heller ikke ens. Jeg har hørt noget lignende, men jeg har ganske vist ogsaa hørt, at der nok var forskellig Løn, men det, der kunde købes for Pengene, blev omtrent det samme.

Det er ikke, om jeg saa maa sige, af nogen Hr. Enhver, jeg har hørt det, det er fra den Delegation, Industrien havde ovre i Rusland, hvor det oplystes, at naturligvis var Lønningerne forskellige, men de Muligheder, man havde for at købe for de Penge, man fik, var højst forskellige. Den lavest lønnede henvistes til visse Butikker, hvor Varerne var meget billige, og den højere lønnede til de Butikker, hvor Varerne var dyre, saa at den tilsyneladende Forskel i alt Fald ikke var saa stor, som man efter Talbeløbet skulde antage.

Men jeg maa altsaa hævde, at Kommunismens Lære efter mine Begreber i Virkeligheden er en Indstilling paa nok nogenlunde det samme Niveau, men i Virkeligheden et Niveau, der bestemmes af den, der kan mindst. Det er efter mine Begreber den uheldigste Form for en Samfundsreform, man overhovedet kan faa, og jeg tror heller ikke paa den. At det kan være til nogen Ubehagelighed for Socialdemokraterne, kan jo ikke bedrøve mig synderligt, for Socialdemokraterne har efterhaanden haft saa megen Medgang, at de nu kan trænge til en lille Smule Modgang.

Saa har jeg i øvrigt en enkelt Bemærkning til Kommunisternes Formand, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som aabenbart ikke kan lide, at man siger det ærede Medlem. Jeg forstaar ikke rigtig hvorfor. Jeg siger meget gerne „det ærede Medlem“ til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Ikke mindst efter at han, som jeg ved, har underskrevet den højtidelige Erklæring om, at han vil holde Rigets Grundlov. Jeg maa dog sige, at det er al Ære værd, at han vil det, efter den Lære han i øvrigt synes at prædike udenfor disse Mure. Jeg ærer i Sandhed virkelig Hr. Aksel Larsen, og jeg haaber, at det er gensidigt.

I øvrigt har jeg naturligvis Præsidiatet at skænke en lønlig Tanke. Jeg har altid set op til Præsidiatet som noget ganske utilnærmeligt og i Almindelighed ogsaa noget

ganske uforstaaeligt, og det er navnlig det sidste, jeg gerne vil hæfte mig en Smule ved, og jeg maa sige, at jeg er næsten bedrøvet over, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen ikke mere indtager den fornemme Plads som Tingets Formand. Jeg erindrer nemlig, at jeg en Gang talte lidt om, hvor det kunde være, at Rigsdagens Præsidium med Hensyn til Tjenestemænds Afgang paa Grund af Alder ikke har holdt sig de Regler efterrettelig, som ellers er gældende, idet jeg understregede, at jeg vel var klar over, at Rigsdagen ikke var juridisk bundet dertil, men at jeg paa den anden Side mente, at moralsk set var først og fremmest Rigsdagen bundet dertil. Naturligvis fik jeg ikke noget Svar. Men saa kom den Dag, den paagældende Embedsmand gik af. Jeg maatte jo tænke, at naar han ikke var gaaet af før, var det, fordi han var uerstattelig. Men det viste sig, at man behøvede overhovedet ingen anden. Det er en af disse ubegribelige Ting, der altsaa sker under noget saa ufejlbarligt som et Præsidium. Jeg er klar over, at jeg ikke faar at vide, hvordan det gaar til, at Manden paa den ene Side maa antages at være uerstattelig, men naar Tiden kommer, behøver han ikke at blive erstattet. Jeg tror dog, Titelen blev bevaret, og det er jo ogsaa en vis Realitet.

Næst Præsidiatet maa man vel antage, at Statsminister er noget af det højeste, man kan naa til her paa Jorden, men ogsaa overfor Statsministeren er der jo et og andet, der forekommer mig noget besynderligt. Jeg erindrer saaledes, at den højtærede Statsminister ved en Lejlighed i Esbjerg — det var Fiskeriet, der holdt en Jubilæumsfest eller noget lignende, og den højtærede Statsminister deltager jo af og til i Jubilæumsfestligheder — prædikede overfor sine Tilhørere: Spis mere Fisk! Spis mindre Kød! Jeg fik dér et levende Indtryk af, at den højtærede Statsminister ikke befatter sig meget med Landbrugets Forhold, for ellers vilde han vide, at er det galt med Fisken, er det i Sandhed ikke mindre galt med Kødet. Jeg er kommet til at tænke paa, om det ikke alligevel er uheldigt, at Fiskeriministeriet er blevet et selvstændigt Ministerium, om det ikke retteligt burde ligge under Landbrugsministeriet, for det er altsaa nogenlunde aabenbart, at det, man ikke lige akkurat har under sin Ressort, kan man overhovedet ikke tænke paa. Jeg henstiller altsaa, om det ikke var rigtigt, at Fiskeriministerien fik et Kursus i Landbrugsforhold.

Og da jeg nu er ved at sammenstille